

[Gade]

Jeg er med på, at en del spørgsmål skal besvares senere; det er jo ligesom ved normale førstebehandlinger. Vi arbejder videre med sagen i udvalg, og det må vi så gøre i Markedsudvalget fremover; det er jeg helt med på, men jeg synes egentlig ikke, det er helt betryggende, at vi diskuterer på et grundlag, som jeg faktisk i dag må opfatte som forholdsvis usikkert.

Jeg synes heller ikke, at forskellen mellem artikel 100 A, stk. 4, og 118 er afklaret. Jeg har ikke fået svar fra den konservative ordfører på, om man virkelig mener, vi skal bruge miljøgarantien hele tiden. Det er da fint nok, men så vil jeg opfordre den konservative ordfører til også at få sin statsminister til at fremføre det offensivt de steder, hvor det er nødvendigt, f.eks. på EF's topmøde, så det virkelig trænger ind. For vi kan jo ikke stå og bruge artikel 100 A, stk. 4, hver anden dag på hvert eneste direktiv. Derfor synes jeg, at man taler udenom, hvis man bare henviser til det.

Men til arbejdsministeren: Der er jo en beskyttelsesklausul i dette direktiv. I den beskyttelsesklausul står der; at Kommissionen tager stilling, hvis et land forbyder et produkt, og derefter sætter Kommissionen en hasteprocedure i gang. Kommissionen sidder sådan set med fingeren på aftrækkeren og bestemmer her. Hvordan kan det kombineres med artikel 100 A, stk. 4? Jeg spørger bare helt naivt: Hvordan laves det i denne verden, når der er en beskyttelsesklausul bygget ind?

Jeg vil så spørge ministeren: Vil ministeren arbejde for, at den beskyttelsesklausul får samme omfang som artikel 100 A, stk. 4? For så var vi jo sikre. Men sådan er det ikke, fremgår det af min læsning af direktivet.

Så vil jeg sige til ministeren om hjemmelen, at jeg mener, det ville være meget mere betryggende, at vi havde hjemmel i artikel 118 A.

Men jeg vil så sige i forbindelse med hele tankegangen om harmonisering på dette område, at man i nogle miljøkonventioner har nogle betragtninger om, at man skal tage udgangspunkt i den bedste kendte teknologi, når man sætter normer. Jeg er meget bekymret over det, der sker i EF nu, nemlig at man ved totalharmonisering faktisk sætter udviklinger i stå. Hr. Glistrup har jo helt ret i, at de store, multinationale koncerner og de nationale interesser vil lægge pres på beslutningsprocessen i embedsmandskomiteerne.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren i forhandlingerne vil arbejde for, at man får rejst diskussionen om den bedste tilgængelige teknologi, dvs. det højest mulige beskyttelsesgrundlag, altså at det vurderes, om man skal forbyde et produkt, fordi der faktisk er noget bedre på markedet. Det land, der forbyder nogle varer, fordi der er noget bedre på markedet, skal have ret til at omgå – kan man sige – den grundlæggende tanke her for at lave lidt dynamik i foretagendet. Formålet skal være, at vi ikke får det ud af harmoniseringen, at udviklingen i retning af bedre beskyttelse for dem, der skal bruge de her værnemidler, bliver sat i stå.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om betydningen af den røde farve.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Som hr. Ivar Nørgaard ved, står ministeren altid til rådighed for både Folketinget og Markedsudvalget – også for mundtlige besvarelser.

Jeg følte faktisk, at jeg var i fin overensstemmelse med hr. Ivar Nørgaards ordførertale, al den stund hr. Ivar Nørgaard selv lagde op til, at det var holdninger, vi skulle give udtryk for ved denne behandling, og så skulle vi gemme de tekniske specifikationer til de skriftlige spørgsmål. Derfor svarede jeg også på en række holdningsmæssige spørgsmål i mit svar.

Jeg vil gerne supplere min holdning for så vidt angår artikel 100 A, stk. 4, ved at give hr. Ivar Nørgaard et tilsagn om, at jeg selvsagt gerne vil fremkomme med dette synspunkt på Danmarks vegne i Ministerrådet.

Så kan jeg sige til hr. Gade, at jeg forstår irritationen, og jeg har én gang beklaget, at det ligger sådan. Jeg må dog understrege, at der jo ikke er lavet nogen forsøg på at skjule noget, al den stund det egentlige direktiv jo har været velkendt for Folketingets medlemmer, således at man ved grundig læsning, som hr. Gade har gennemført den, kunne finde ud af, hvad det egentlig er, der står i direktivforslaget. Jeg beklager det gerne endnu en gang, og jeg forstår irritationen.

For så vidt angår spørgsmålet om beskyttelsesklausul ligger det jo sådan efter den nye metode, at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbyde markedsføringen af personlige værnemidler, som skønnes